

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד, פרי שיביאני התלמוד הזה לידי מעשה, ולידי מדות ישראל, ולידי ידיעת התורה. ואני מאמין באמונה שלמה ואמתית, שכל הטעמים והנקודות והתגין והאותיות שבתורתנו הקדושה, אף בספרי התורה, בהם תלויים עולמות עליונים קדושים ונעלמים לאין קץ ומספר ותכלית. והריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם אדנ"י מתיחדים יאהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוננה עלינו ומעשה ידינו פוננהו.

ספר "יחזקאל" – פרק יא

א וּתְשָׂא אֶתִי רוּחַ וַתָּבֵא אֹתִי אֶל־שַׁעַר בַּיִת־יְהוָה
הַקַּדְמוֹנִי הַפּוֹנֶה קְדִימָה וְהֵנָּה בְּפֶתַח הַשַּׁעַר עֹשְׂרִים
וַחֲמִשָּׁה אִישׁ וְאָרְאָה בְּתוֹכְכֶם אֶת־יְאֹזְנִיהָ בֶן־עֹזַר
וְאֶת־פְּלִטְיָהּ בֶן־בְּנִיָּהוּ שְׂרֵי הָעָם: ב וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם
אֵלֶּה הָאֲנָשִׁים הַחֹשְׁבִים אֹן וְהִיעֲצִים עֲצַת־רָע בְּעִיר
הַזֹּאת: ג הָאֲמָרִים לֹא בְקָרוֹב בְּנוֹת בָּתִּים הֵיא הַסִּיר
וְאֲנַחְנוּ הַבָּשָׂר: ד לָכֵן הִנָּבֵא עֲלֵיהֶם הִנָּבֵא בֶן־אָדָם:
ה וַתִּפֹּל עָלַי רוּחַ יְהוָה וַיֹּאמֶר אֵלַי אָמַר כֹּה־אָמַר יְהוָה כֵּן
אֲמַרְתֶּם בַּיִת יִשְׂרָאֵל וּמַעֲלוֹת רוּחְכֶם אֲנִי יִדְעֶתִיהָ:
ו הֲרַבִּיתֶם חֲלָלִיכֶם בְּעִיר הַזֹּאת וּמִלַּאתֶם חוּצֹתֶיהָ חֲלָל:
ז לָכֵן כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה חֲלָלִיכֶם אֲשֶׁר שִׁמַּתֶּם בְּתוֹכָהּ

הָמָּה הַבָּשָׂר וְהִיא הַסִּיר וְאַתְּכֶם הוֹצִיא מִתּוֹכָהּ: ח חָרַב
יִרְאֲתֶם וְחָרַב אָבִיא עֲלֵיכֶם נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה: ט וְהוֹצֵאתִי
אֶתְכֶם מִתּוֹכָהּ וְנִתַּתִּי אֶתְכֶם בְּיַד־זָרִים וְעָשִׂיתִי בְּכֶם
שְׁפָטִים: י בַּחָרַב תִּפְלוּ עַל־גְּבוּל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁפוּט אֶתְכֶם
וַיִּדְעֶתֶם כִּי־אֲנִי יְהוִה: יא הִיא לֹא־תִהְיֶה לָּכֶם לְסִיר וְאַתֶּם
תִּהְיוּ בְּתוֹכָהּ לְבָשָׂר אֶל־גְּבוּל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁפֹט אֶתְכֶם:
יב וַיִּדְעֶתֶם כִּי־אֲנִי יְהוִה אֲשֶׁר בַּחֲקִי לֹא הִלַּכְתֶּם וּמִשְׁפָּטִי
לֹא עָשִׂיתֶם וּכְמִשְׁפָּטִי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיכֶם עָשִׂיתֶם:
יג וַיְהִי כִּהִנָּבְאִי וּפְלִטִיהוּ בֶן־בְּנִיָּה מִתּוֹ וְאָפֵל עַל־פְּנֵי
וְאֶזְעַק קוֹל־גָּדוֹל וְאָמַר אֲהֵא אֲדֹנָי יְהוִה כָּלָה אֶתָּה עֲשֵׂה
אֵת שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל: יד וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר:
טו בֶּן־אָדָם אַחִיךָ אַחִיךָ אֲנִישִׁי גֵאֲלֶתְךָ וְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל
כָּלָה אֲשֶׁר אָמְרוּ לָהֶם יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם רַחֲקוּ מֵעַל יְהוָה לָנוּ
הִיא נִתְּנָה הָאָרֶץ לְמֹרָשָׁה: טז לָכֵן אָמַר כִּה־אֲמַר אֲדֹנָי
יְהוִה כִּי הִרְחַקְתִּים בַּגּוֹיִם וְכִי הִפִּיצוֹתִים בְּאַרְצוֹת וְאַהִי
לָהֶם לְמִקְדָּשׁ מְעַט בְּאַרְצוֹת אֲשֶׁר־בָּאוּ שָׁם: יז לָכֵן אָמַר
כִּה־אֲמַר אֲדֹנָי יְהוִה וְקִבַּצְתִּי אֶתְכֶם מִן־הָעַמִּים וְאִסַּפְתִּי

אֶתְכֶם מִן־הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר נִפְצוּתָם בָּהֶם וְנָתַתִּי לָכֶם
אֶת־אֲדָמַת יִשְׂרָאֵל: יח וּבְאוֹ־שָׁמָּה וְהִסִּירוּ
אֶת־כָּל־שְׁקוּצִיָּה וְאֶת־כָּל־תּוֹעֲבוֹתֶיהָ מִמֶּנֶּה: יט וְנָתַתִּי
לָהֶם לֵב אֶחָד וְרוּחַ חֲדָשָׁה אֶתֶן בְּקִרְבְּכֶם וְהִסְרֹתִי לֵב
הָאָבֶן מִבְּשָׂרָם וְנָתַתִּי לָהֶם לֵב בְּשָׂר: כ לְמַעַן בַּחֲקֹתִי יִלְכוּ
וְאֶת־מִשְׁפָּטִי יִשְׁמְרוּ וְעָשׂוּ אֶתֶם וְהָיוּ־לִי לְעָם וְאֲנִי אֶהְיֶה
לָהֶם לֵאלֹהִים: כא וְאֶל־לֵב שְׁקוּצִיָּה וְתוֹעֲבוֹתֶיהֶם לְבָם
הִלֵּךְ דֶּרֶכָם בְּרֹאשׁם נָתַתִּי נֶאֱמַר אֲדָנִי יְהוָה: כב וַיִּשְׂאוּ
הַכְּרוּבִים אֶת־כַּנְּפֵיהֶם וְהָאוֹפָנִים לְעַמָּתָם וְכָבוֹד
אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל עָלִיהֶם מִלְּמַעְלָה: כג וַיַּעַל כְּבוֹד יְהוָה מֵעַל
תּוֹךְ הָעִיר וַיַּעֲמֵד עַל־הָהָר אֲשֶׁר מִקְדָּם לְעִיר: כד וְרוּחַ
נִשְׂאָתָנִי וְתָבִיאָנִי כִשְׂדֵימָה אֶל־הַגּוֹלָה בַּמְּרֹאֶה בְּרוּחַ
אֱלֹהִים וַיַּעַל מֵעַלִּי הַמְּרֹאֶה אֲשֶׁר רָאִיתִי: כה וַאֲדַבֵּר
אֶל־הַגּוֹלָה אֵת כָּל־דְּבָרֵי יְהוָה אֲשֶׁר הִרְאָנִי:

ספר "יחזקאל" – פרק יב

א וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: ב בֶּן־אָדָם בְּתוֹךְ בֵּית־הַמָּוֶרֶי

אֶתְּהָ יֵשֶׁב אֲשֶׁר עֵינַיִם לָהֶם לְרֹאוֹת וְלֹא רָאוּ אֲזַנַיִם לָהֶם
לְשִׁמְעַ וְלֹא שָׁמְעוּ כִּי בֵּית מְרִי הֵם: ג וְאֶתְּהָ בֶן־אָדָם עֲשֵׂה
לָךְ כְּלִי גוֹלָה וְגִלָּה יוֹמָם לְעֵינֵיהֶם וְגִלִּית מִמְּקוֹמְךָ
אֶל־מְקוֹם אַחֵר לְעֵינֵיהֶם אוֹלֵי יִרְאוּ כִּי בֵּית מְרִי הֵמָּה:
ד וְהוֹצֵאת כְּלִיךָ כְּכִלֵי גוֹלָה יוֹמָם לְעֵינֵיהֶם וְאֶתְּהָ תִצֵּא
בְּעָרֵב לְעֵינֵיהֶם כְּמוֹצֵאי גוֹלָה: ה לְעֵינֵיהֶם חֲתַר־לָךְ בַּקִּיר
וְהוֹצֵאת בּוֹ: ו לְעֵינֵיהֶם עַל־כַּתֵּף תִּשָּׂא בְּעֵלְטָה תּוֹצִיא
פָּנֶיךָ תִּכְסֶּה וְלֹא תִרְאֶה אֶת־הָאָרֶץ כִּי־מוֹפֶת נִתְּתִיךָ לְבֵית
יִשְׂרָאֵל: ז וְאֲעַשׂ כֵּן כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי כְּלִי הוֹצֵאתִי כְּכִלֵי גוֹלָה
יוֹמָם וּבְעָרֵב חֲתַרְתִּי־לִי בַקִּיר בְּיָד בְּעֵלְטָה הוֹצֵאתִי
עַל־כַּתֵּף נִשְׂאתִי לְעֵינֵיהֶם: ח וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי בַּבֶּקֶר
לֵאמֹר: ט בֶּן־אָדָם הֲלֹא אָמְרוּ אֵלֶיךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בֵּית
הַמְּרִי מָה אֶתְּהָ עֲשֵׂה: י אָמַר אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה
הַנְּשִׂיא הַמִּשָּׂא הַזֶּה בִּירוּשָׁלַם וְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־הֵמָּה
בְּתוֹכָם: יא אָמַר אֲנִי מוֹפְתְכֶם כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי כֵּן יַעֲשֶׂה
לָהֶם בַּגּוֹלָה בְּשִׁבִי יִלְכוּ: יב וְהַנְּשִׂיא אֲשֶׁר־בְּתוֹכָם
אֶל־כַּתֵּף יִשָּׂא בְּעֵלְטָה וַיִּצֵּא בַקִּיר יַחְתְּרוּ לְהוֹצִיא בּוֹ פָּנָיו

יִכְסֶה יַעַן אֲשֶׁר לֹא־יִרְאֶה לַעַיִן הוּא אֶת־הָאָרֶץ:
 יג וּפְרַשְׁתִּי אֶת־רַשְׁתֵּי עָלְיוֹ וְנִתְפַּשׁ בְּמִצּוֹדְתֵי וְהִבֵּאתִי אֹתוֹ
 בְּבִלְהָ אֶרֶץ פְּשָׁדִים וְאוֹתָהּ לֹא־יִרְאֶה וְשָׁם יָמוּת: יד וְכֹל
 אֲשֶׁר סְבִיבֹתָיו עֲזוּהָ עֲזָרוּ וְכֹל־אֲגַפְיוֹ אֲזָרָה לְכָל־רוּחַ וְחָרַב
 אָרִיק אַחֲרֵיהֶם: טו וַיִּדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה בַּהֲפִיצִי אוֹתָם
 בַּגּוֹיִם וְזָרִיתִי אוֹתָם בְּאֲרָצוֹת: טז וְהוֹתַרְתִּי מֵהֶם אֲנָשִׁי
 מִסֹּפֶר מִחֶרֶב מִרָעָב וּמִדָּבָר לְמַעַן יִסְפְּרוּ
 אֶת־כָּל־תּוֹעֲבוֹתֵיהֶם בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר־בָּאוּ שָׁם וַיִּדְעוּ כִּי־אֲנִי
 יְהוָה: יז וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: יח בֶּן־אָדָם לַחֲמֹךְ
 בָּרַעַשׁ תֹּאכַל וּמִימֶיךָ בְּרָגְזָה וּבִדְאָגָה תִּשְׁתֶּה: יט וְאָמַרְתָּ
 אֶל־עַם הָאָרֶץ כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה לְיוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם
 אֶל־אֲדָמַת יִשְׂרָאֵל לַחֲמֹם בְּדְאָגָה יֹאכְלוּ וּמִימֵיהֶם
 בְּשִׁמְמוֹן יִשְׁתּוּ לְמַעַן תִּשֵּׁם אֶרֶצָה מִמְּלֵאָה מִחֲמָם
 כָּל־הַיֹּשְׁבִים בָּהּ: כ וְהָעָרִים הַנּוֹשְׁבוֹת תִּחְרַבְנָה וְהָאָרֶץ
 שָׁמְמָה תִּהְיֶה וַיִּדְעֶתֶם כִּי־אֲנִי יְהוָה: כא וַיְהִי דְבַר־יְהוָה
 אֵלַי לֵאמֹר: כב בֶּן־אָדָם מֵה־הַמַּשָּׁל הֲוֶה לָכֶם עַל־אֲדָמַת
 יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר יֵאָרְכוּ הַיָּמִים וְאֲבַד כָּל־חֲזוֹן: כג לָכֵן אָמַר

אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הַשִּׁבְתִּי אֶת־הַמֶּשֶׁל הַזֶּה
וְלֹא־יִמְשְׁלוּ אֹתוֹ עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל כִּי אִם־דַּבֵּר אֲלֵיהֶם קָרְבוּ
הַיָּמִים וְדַבֵּר כָּל־חֲזוֹן: כִּד כִּי לֹא יִהְיֶה עוֹד כָּל־חֲזוֹן שׂוֹא
וּמִקְסָם חֶלֶק בְּתוֹךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל: כה כִּי אֲנִי יְהוִה אֲדַבֵּר
אֵת אֲשֶׁר אֲדַבֵּר דָּבָר וַיַּעֲשֶׂה לֹא תִמְשָׁךְ עוֹד כִּי בִימֵיכֶם
בֵּית הַמְּרִי אֲדַבֵּר דָּבָר וְעֲשִׂיתִיו נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה: כו וַיְהִי
דַבַּר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: כז בֶּן־אָדָם הִנֵּה בֵּית־יִשְׂרָאֵל
אֹמְרִים הַחֲזוֹן אֲשֶׁר־הוּא חֲזֵה לְיָמִים רַבִּים וְלַעֲתִים
רְחוֹקוֹת הוּא נִבָּא: כח לָכֵן אָמַר אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי
יְהוִה לֹא־תִמְשָׁךְ עוֹד כָּל־דְּבָרִי אֲשֶׁר אֲדַבֵּר דָּבָר וַיַּעֲשֶׂה
נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה:



הנה מובא כאן לימוד ספרי נביאים וכתובים מחולק לכל השנה, שני פרקים ליום, כך יגמור כל ספרי נ"ך במעגל השנה – נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים לפרסם לימוד ספרי נ"ך המחולק בכל תפוצות ישראל, וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים, ואין חטא בא על ידו.

והגית בו יומם ולילה כ"ד ספרים נגד כ"ד שעות ביום ובלילה. (ספר הקדוש "ידיאל המלאך")
כ"ד ספרי המקרא הם עליו מליצי יושר, כמנין וח", נוסרי" ויתבוננו ח'סדי י'קו"ק. (הרמ"ע מפאנו)
וכמשמרות נמועים א"ר ברכיה הכהן ברבי כמשמרות כתיב ואנו קורין מסמרות לומר לך מה משמרות כהונה כ"ד אף ספרי תורה כ"ד ד"א למה כתיב כמשמרות ואנו קורין מסמרות ללמדך שאם קבעת אותם כמסמר בלבבך הם משמרין אותך. (מדרש תנחומא בהעלותך פרק טו)